

РЕШЕНИЕ

№ 7631

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10896** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение № 20183386/10.09.2021 г. по НАХД № 3073/2021 г. по описа на СРС, НО, 129 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 1774 от 07.06.2019 г., издадено от началник отдел "Охранителна полиция" към СДВР, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева, на осн. чл.74, ал.1 от Закона за частната охранителна дейност /ЗЧОД/, за нарушение на чл.50, ал.1 от същия закон.

В касационната жалба е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. А., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – СДВР – в съдебно заседание не се представлява. от процесуалния й представител юрк. В. са постъпили писмени бележки, в които заявява, че оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за основателна и моли тя да бъде уважена.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че в периода 05.07.2018-25.07.2018 г. Л. Д. М. осъществявал охранителна дейност в УМБАЛ "Света А." като охранител. Работата му била възложена от [фирма], но той нямал сключен трудов договор с дружеството за заеманата от него длъжност. При проверка от служители на СДВР било прието, че е налице нарушение на ЗЧОД, за което бил съставен АУАН № 1774/22.05.2019 г.

Съставеният АУАН е предявен на Л. Е. в качеството на управител и представляващ втория управител – А. Г. Н.. Същият подписал АУАН като посочил, че има възражения, но не изложил конкретни такива. В тридневния срок по не били депозирани писмени възражения.

Представено е пълномощно, с което Л. Е. е упълномощен да представлява другия управител на дружеството – А. Г. Н. /л.37 от НАХД №11047/19 г. по описа на СРС, НО, 114 състав, което е приложено към настоящето дело/. С това пълномощно Л. Е. е упълномощен от А. Г. Н. да представлява [фирма] пред всички държавни органи, физически и юридически лица с право да извършва всякакви действия по управление и разпореждане от името и за сметка на дружеството, включително и пред НАП, Прокуратура, Съд и Следствие на Република България, както и пред органите на МВР и други министерства. Освен това пълномощното е безсрочно и е отбелязано, че при съмнение следва да се тълкува изцяло в полза на упълномощения.

Въз основа на АУН било издадено Наказателно постановление № 1774 от 07.06.2019 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че е нарушена разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, тъй като АУАН е съставен в отсъствието на един от управителите на дружеството – А. Н.. Налице е пълномощно, с което Л. Е. – управител на дружеството, е упълномощен да представлява другият управител на дружеството – А. Г. Н.. АУАН е съставен в присъствието на Л. Е., поради което е спазена разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН.

Неоснователни са възраженията за несъответствие на правната квалификация на деянието дадена в АУАН и в НП. Административнонаказващият орган разполага с правомощие, съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, да прецизира правната квалификация, ако по безспорен начин е установено извършването на нарушението, нарушителя и неговата вина. В случая, от съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства, непротиворечиво се установява описаната в АУАН

фактическа обстановка, въз основа на която е направена и правната квалификация на деянието. Непълнотата в АУАН при посочването на нарушените законови разпоредби не представлява съществено процесуално нарушение, препятстващо правото на защита на наказаното лице. С издаването на АУАН и съобразно даденото му правомощие с чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, административнонаказващият орган е прецизирал правната квалификация, без да я променя по същество, поради което за наказаното лице не е била налице пречка да организира защитата си.

Съгласно чл. 74, ал. 1 от ЗЧОД, на юридическо лице или едноличен търговец, което/който използва за осъществяване на охранителна дейност лице, с което не е сключило трудов договор или е сключило такъв в нарушение на разпоредбата на чл. 50, ал. 1 и 2, се налага имуществена санкция в размер 1000 лв. за всяко отделно нарушение.

Според чл. 50, ал. 1 от ЗЧОД, ръководител или изпълнител на частна охранителна дейност по чл. 5, ал. 1, т. 1 - 8 може да бъде лице, което работи по основно трудово правоотношение на длъжност, съответна на изпълняваната дейност, въз основа на сключен трудов договор с едноличния търговец или юридическото лице.

Както правилно е приел и СРС, дружеството е осъществило състава на посоченото в АУАН и НП нарушение. В хода на административнонаказателното производство, както в хода на съдебното производство не са ангажирани доказателства, оборващи констатациите в АУАН и НП. Безспорно е установено, че дружеството е използвало за осъществяване на охрана лице, с което е нямало сключен трудов договор за длъжност, съответна на изпълняваната дейност.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20183386/10.09.2021 г. по НАХД № 3073/2021 г. по описа на СРС, НО, 129 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] ет. партер, офис № 3, представлявано от управителите А. Г. Н. и Л. М. Е., да заплати на СДВР сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

